

Αριθμός
Εγκρίσεως
ΕΛΛΑΣ 2173

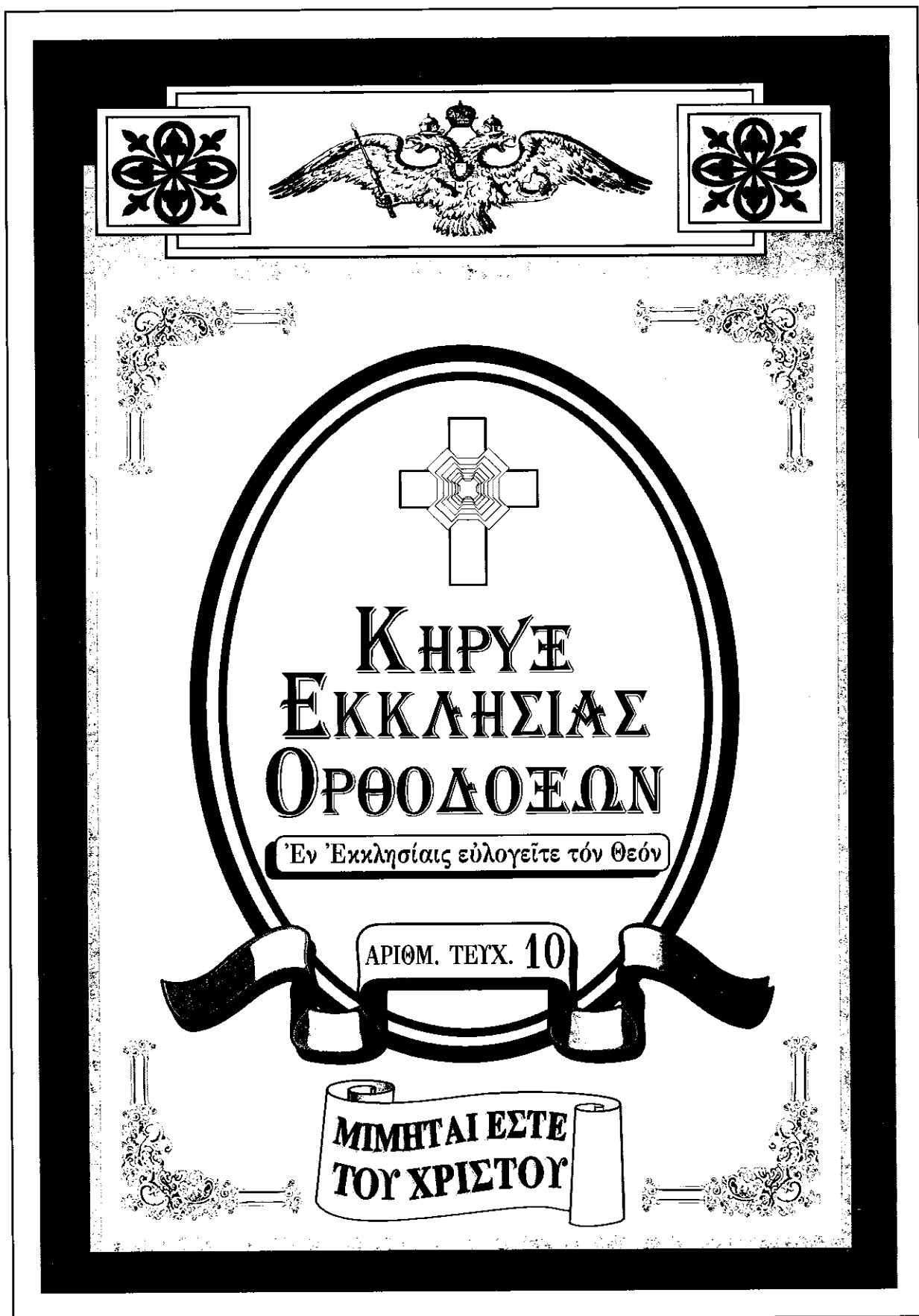

ΚΩΔΙΚΟΣ
213
Κ.Α.Α
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

POST
PAYE
HELLAS

Αφ. Άδειας Έντυπο Κλειστό 1194 / 97

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ- ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1998

Διεύθυνσις Περιοδικού
Κωνσταντινουπόλεως 22, 118 54 (ΡΟΥΦ) ΑΘΗΝΑΙ

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. Ἐγκρ. Ἀποφάσεως 10893/95

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
Κωνσταντινουπόλεως 22, 118 54 (ΡΟΥΦ) ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. (01) 34.51.692- (01) 34.52.144

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἔτησία συνδρομή: Ἐσωτερικοῦ, δρχ. 4.000
Ἐξωτερικοῦ, δολ. 50

Ἄϊ Συνδρομαὶ δύνανται νά κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, εἰς τὸν
Λογαριασμόν μέ ἀριθμ. 041/0045365-5

Παραγωγή: ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Α.Β.Ε.Ε. Μεγ. Ἀλεξάνδρου 24 ΑΘΗΝΑΙ 104 36

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ

ΤΟΥ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
Σεβ/του Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ.κ. Γρηγορίου

Κατὰ τὴν 25ην Ἰανουαρίου τρέχ. ἔτους, ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἑώρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ.κ. Γρηγόριος καὶ Τοποτηρητὴς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν, πλαισιούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ/του Μητροπ. Θεσσαλονίκης κ. Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων κληρικῶν. Ἀνωτέρω στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ἑορτὴν εἰς Καλαμάταν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδες

1) ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ κ.κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ	2
2) ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ 1998 ΕΙΣ ΑΤΤΙΚΗΝ, ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ & ΘΕΣ/ΝΙΚΗΝ	3
3) ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ	9
4) ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΚΙΤΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ	9
5) Η ΑΓΙΑ ΚΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ	11
6) ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (συνέχεια)	12
7) ΠΕΝΘΗ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΣΜΑΝΗΣ	14
8) ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ	15
9) ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	16

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ 1998**ΤΡΙΑΔΟΣ Η ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ ΕΝ ΙΟΡΔΑΝΗ ΓΕΓΟΝΕΝ⁽¹⁾**

“ΕΝ ΙΟΡΔΑΝΗ ΒΑΠΤΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΟΥ ΚΥΡΙΕ Η ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ, ΤΟΥ ΓΑΡ ΓΕΝΝΗΤΟΡΟΣ Η ΦΩΝΗ ΠΡΟΣΕΜΑΡΤΥΡΕΙ ΣΟΙ ΑΓΑΠΗΤΟΝ ΣΕ ΥΙΟΝ ΟΝΟΜΑΖΟΥΣΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ ΕΒΕΒΑΙΟΥ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟ ΑΣΦΑΛΕΣ...”

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Ἐπὶ τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ.κ. Ματθαίου.

Σεβαστοὶ Πατέρες,
Ἀξιότιμοι κύριοι καὶ ἐκπρόσωποι τῶν
τοπικῶν Ἀρχῶν,
Εὐλογημένοι Χριστιανοί.

Ἀπὸ δάθους καρδίας εὐχαριστῶ τὸν Πανάγαθο Θεό πού μέ ἀξίωσε καὶ ἐφέτος νά ἡγηθῶ τῆς λαμπρῆς τελετῆς τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς παραλίας Ἐλευσίνος. Εὐχαριστῶ ὅλους σας, τοὺς πανοσιολογιωτάτους καὶ αἰδεσιμωτάτους Ἐφημερίους, τοὺς ἀόκνως ἐργαζομένους ἐκκλησιαστικούς ἐπιτρόπους καὶ τὸν εὐσεβῆ ἀγωνιζόμενο λαό γιὰ τὴν παρουσία σας καὶ συμμετοχὴ σας, ἢ ὅποια δείχνει τὸ ἐνδιαφέρον σας, ἀλλὰ καὶ τὸν ζῆλο τῆς πίστεώς σας.

Κατὰ τὴν εὐσημη αὐτὴ ἡμέρα, ὡς ἐλάχιστος ἀρχιερεὺς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπιθυμῶ νά τονίσω, ὅτι σήμερα, στὴν ταραγμένη ἐποχὴ μας, καὶ σάν ἄτομα, καὶ σάν οἰκογένειες, καὶ σάν κοινωνία, καὶ σάν κράτος, ἀλλὰ καὶ σάν ἀνθρωπότητα, χρειαζόμεθα πίστιν θερμὴν πρὸς τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχὴ.

Διότι σήμερα τὸ κακό πλεονάζει οἱ ἀξίες καταπατοῦνται, ὁ ἄνθρωπος πλανᾶται ὑπὸ τοῦ διαβόλου καὶ ἐξευτελίζεται καθημερινῶς. Τυρανία βασιλεύει τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀμαρτίας, ὁ Σατανᾶς ἐνθρονίζεται στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων οἱ

ὅποιοι –παρὰ τὴν ἀποστασία τους ἀπὸ τὸν Θεό καὶ τὸν Νόμο Του– ἐπιμένουν νά ζητοῦν τὴν εἰρήνη, τὴν ἡρεμία καὶ τὴν γαλήνη τῶν ταραγμένων συνειδήσεών των.

Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά. Εἰρήνη χωρὶς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν μας δέν ὑπάρχει. Εἰρήνη χωρὶς μετάνοια καὶ ἐπιστροφή δέν πρόκειται νά ὑπάρξῃ. Σέ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα ἢ χώρα μας καὶ ὁ λαός θά ἀντιμετωπίσουν τὴν πρόκληση τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης, ἢ ὅποια εἶναι σχέδιον τοῦ διεθνοῦς Σιωνισμοῦ ὅπως ἀναφέρουν **“Τὰ πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών”** διὰ τὴν κατάργησιν ὄλων τῶν κρατῶν τῆς γῆς καὶ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς παγκοσμίου Ἑβραϊκοῦ κράτους μέ κυβερνήτην τὸν ἀντίχριστον. Χωρὶς τὸ λάβαρο τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας, θά χαθοῦμε σάν ἔθνος μέσα στὴν πανσπερμία τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Χωρὶς γνώση καὶ σεβασμὸ τῆς Ἱστορίας μας, τοῦ πολιτισμοῦ μας, τῶν παραδόσεών μας, θά χάσουμε τὴν ἐθνικὴ καὶ τὴν θρησκευτικὴν μας ταυτότητα μέ τὰ διάφορα ἠλεκτρονικά φακελλώματα καὶ ταυτότητες, καθὼς καὶ τίς διαβόητες ἐβραϊκές **“Συνθήκες”**, **Σένγκεν**, **Μάαστριχτ** καὶ **Ἀμστερνταμ** κατὰ τῶν ὁποίων ἐξηγέρθηκαν ὅλοι σχεδόν οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοί. Οἱ ἄλλοι εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ διαθέτουν καὶ προσφέρουν στὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη τεχνολογία, βιομηχανία, ἀνεπτυγμένες ἐπιστῆμες, ὀργάνωση καὶ σύστημα. Ἐμᾶς ἢ Ἱστορία

(1) Τέταρτον τροπᾶριον, τῆς Η΄ Ὁδῆς, ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων.

ΤΡΙΑΔΟΣ Η ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ ΕΝ ΙΟΥΡΔΑΝΗ ΓΕΓΟΝΕΝ

Ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ.κ. Ματθαῖος ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἀπευθύνει τὸ Μῆνυμα τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων πρὸς τὸν λαόν.

Ὁ Σεβ/τος Ἀττικῆς κ. Ματθαῖος εὐλογῶν τὸ ὕδωρ, βυθίζων τὸν Τίμιον Σταυρόν καὶ φάλλον: "Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις..."

μᾶς καλεῖ νά προσφέρουμε τὰ φῶτα τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ζωὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν ἄνθρωπο τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα τῶν Ἁγίων Θεοφανείων καλεῖ ὅλους μας σὲ μετάνοια καὶ ἐπιστροφή στὴν Γνησία Ὁρθόδοξον Ἐκκλησία. Αὐτὴν εὐχομαί καὶ ζητῶ καὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Αὐτῆς. Ἄς προσευχη-

θοῦμε νά μᾶς φωτίσῃ ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Βαπτισθεῖς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς, νά τὸν πλησιάσουμε πρῶτα ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι περισσότερο. Ἄς τὸν ἰκετεύσουμε νά ὀδηγήσῃ κοντὰ Του, νά φέρῃ μέσα στὴν Μάνδρα τῆς Ἁγίας Του Ἐκκλησίας, ὅσους πλανῶνται μακριὰ Της, ὅσους κινδυνεύουν μέσα στά

ΤΡΙΑΔΟΣ Η ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ ΕΝ ΙΟΥΔΑΝΗ ΓΕΓΟΝΕΝ

θολά ρεύματα τοῦ σατανοκινήτου Οἰκου-
μενισμοῦ ὃ ὁποῖος διακηρύσσει ὅτι δέν
ὑπάρχει σήμερον ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική
καί Ἀποστολική Ἐκκλησία, βάσει τῆς
αἰρετικῆς θεωρίας τῶν κλάδων (BRANCH
THEORY) καί ὡς “ὑπερεκκλησία” παρα-
σύρει εἰς τόν αἰρετικόν τυφῶνα του ὅλα τά
λεγόμενα “ὀρθόδοξα πατριαρχεῖα” καί
“αὐτοκεφάλους ἐκκλησίας” τά ὅποια μέ
τήν σειράν τους διακηρύσσουν ὅτι σήμερον
ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ δέν ὑπάρ-

χει ἀλλά θά ἀνασυσταθῇ εἰς τό μέλλον.

Τέλος ἅς τόν παρακαλέσουμε νά χάριση
ἐλευθερία καί σέ ὅσους στενάζουν ὑπό
ἄθεα καθεστῶτα, μέ πρώτους τούς ἀδελ-
φούς μας Ἑλληνας τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Ἡ Χάρις τοῦ ἐν Ἰορδάνη βαπτισθέντος
Κυρίου καί ἡ εὐλογία τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς
ἡμῶν Συνόδου ἅς εἶναι μαζί σας. ΑΜΗΝ.

† Ὁ Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ.
Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΜΑΤΘΑΙΟΣ

*Ἡ κεφαλή τῆς πομπῆς μέ τά λάβαρα καί τίς σημαίες καί τήν ἐθνική στολή τοῦ τσολιά βαδίζει πρὸς τήν ἐξέδραν διά
τήν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.*

*Ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος κ.κ. Ματθαῖος μετά τοῦ Κλήρου ἐπὶ τῆς ἐξέδρας κατά τήν ἑναρξιν
τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγ. Ἀγιασμοῦ.*

ΤΡΙΑΔΟΣ Η ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ ΕΝ ΙΟΥΡΔΑΝΗ ΓΕΓΟΝΕΝ

Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ἔχων κατακλύσει ὄλον τό μήκος τῆς παραλίας τοῦ λιμένος τῆς Ἐλευσίνας παρακολουθεῖ μέ τήν δέουσαν προσοχήν τήν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΛΑΡΙΣΑΝ

Ὁ Σεβ/κος Φθιώτιδος κ. Θεοδόσιος ἐνώ τελεῖ τόν Μεγ. Ἀγιασμόν εἰς Λάρισαν ἄνωθεν τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ.

Τμημα τῆς πομπῆς ἐνώ κατευθύνεται πρὸς τήν γέφυραν τοῦ Πηνειοῦ εἰς Λάρισαν διά τήν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, φάλλον τό: "Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε ἢ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις..."

ΤΡΙΑΔΟΣ Η ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ ΕΝ ΙΟΡΔΑΝῃ ΓΕΓΟΝΕΝ

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἀνωτέρω στιγμιότυπα ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἀπὸ τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμ. Σταυροῦ εἰς τὸν παραθαλάσσιον χώρον Σαλαμίνας εἰς Θεσσ/νίκην ὑπὸ τοῦ Σεβ. Θεσσ/νίκης κ. Χρυσοστόμον.

ΤΡΙΑΔΟΣ Η ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ ΕΝ ΙΟΡΔΑΝΗ ΓΕΓΟΝΕΝ

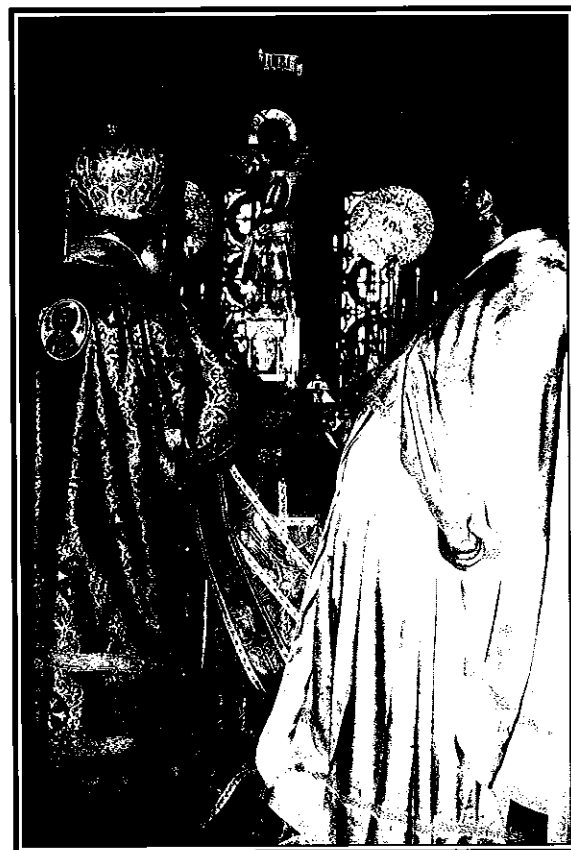
ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΡΙΚΑΛΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Στιγμιότυπα κατά τήν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τήν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων ἀπό τήν γέφυρα τοῦ Πηνειοῦ εἰς Τρίκαλα Θεσσαλίας ὑπό τοῦ Ἱερομονάχου π. Κοσμᾶ Σκρέτα καί πλήθους πιστῶν ψαλλόντων: "Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις...".

Εἰκόνα τῆς Βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς Βηθλεέμ.
 "... τοῦ γάρ ΓΕΝΝΗΤΟΡΟΣ ἡ ΦΩΝΗ προσεμαρτύρει
 σοι, Ἀγαπητόν Σε Υἱόν Ὀνομάζουσα..."

Ὁ Διάκονος π. Θεοδοσίος, γονατιστός ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης χειροτονεῖται πρεσβύτερος, ὑπό τοῦ Σεβ. Ἀττικῆς κ.κ. Ματθαίου, εἰς τόν Ἱ. Ν. τῶν 12 Ἁγίων Ἀποστόλων εἰς Μάνδραν Ἀττικῆς τήν 17.11.97.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Κατά τήν 17ην Νοεμβρίου 1997 ἐχειροτονήθη εἰς πρεσβύτερον, ὑπό τοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος κ.κ. Ματθαίου, εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Δώδεκα Ἀποστόλων εἰς Μάνδραν Ἀττικῆς, ὁ Διάκονος π. Θεοδόσιος Χαράλαμπος Στυλιανοῦ, εἰς πρεσβύτερον.

Ὁ π. Θεοδόσιος κατάγεται ἐξ Αὐγόρου Ἀμμοχώστου Κύπρου, γεννηθεὶς τήν 7ην Μαρτίου 1965. Εἶχεν χειροτονηθῆ διάκονος ὑπό τοῦ πρώην Κιτίου Ἐπιφανίου, εἰς Κύπρον.

Ἐνημερωθεὶς περὶ τῆς νεοεικονομαχικῆς αἵρέσεως καὶ διαπιστώσας ὅτι καὶ ὁ Ἐπιφάνιος ὑπῆρξεν πρωτεργάτης αὐτῆς καὶ μάλιστα ἐκ τῶν σημαντικωτέρων στε-

λεχῶν τοῦ ἀθλίου μηχανισμοῦ τῆς ἐν λόγῳ αἵρέσεως καὶ ὅτι συνεχίζει νὰ διατηρῆ κανονικὰς πνευματικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς σχέσεις, μὴ διακόψας μέχρι σήμερον, τὸν ἀπεκλήρουξεν ἐγγράφως, διὰ τοῦ ἀπὸ 16.7.1997 ἐγγράφου του πρὸς αὐτόν, **“ὡς ἐκπεσόντα τῆς πίστεως καὶ ὁμόφρονα τῶν αἰρετικῶν νεοεικονομάχων.... κ.λπ.”**

Ἐν συνεχείᾳ δι' αἰτήσεώς του, μέ ἡμερομηνίαν 31.8.1997, προσέφυγεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἡμῶν ἣτις ἀπεδέχθη τὴν αἴτησίν του καὶ ἀπεφάσισεν τὴν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονίαν αὐτοῦ διὰ τὰς Πνευματικὰς καὶ Μυστηριακὰς ἀνάγκας τῶν ἐν Κύπρῳ Γ.Ο.Χ. οἵτινες οὐκ ὑπέκυψαν γόνυ εἰς τὸ εἶδωλον τῆς Νεοεικονομαχικῆς αἵρέσεως.

Ἐτερον στιγμιότυπον ὀλίγον πρὸ τῆς χειροτονίας. Ὁ π. Θεοδόσιος, ὡς Διάκονος, βαστάζων τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐκφωνεῖ τὸ “Σοφία, Ὁρθοί” κατὰ τὴν μικρὰν εἴσοδον τῆς Θείας Λειτουργίας τὴν 17.11.97.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΚΙΤΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ

Ὡς γνωστὸν ὁ πρώην Κιτίου Ἐπιφάνιος συνετέλεσεν ἀποφασιστικῶς καὶ ἐν πλήρει ἐπιγνώσει καὶ συνειδήσει ἐνεργῶν εἰς τὴν δημιουργίαν, ἐδραΐωσιν καὶ διάδοσιν τῆς Νεοεικονομαχικῆς Αἵρέσεως, καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἐμφάνισεώς

τῆς ἕως τοῦ ἐπαράτου Σχίσματος, ἐπελθόντος διὰ τῶν Πραξικοπηματικῶν καὶ ἀντικανονικῶν χειροτονιῶν ψευδεπισκόπων, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1995.

Ἡ πλήρης συμμετοχὴ του, ὡς σημαίνοντος στελέχους τοῦ σκοτεινοῦ μηχανισμοῦ

τῆς ἐν λόγῳ αἰρέσεως καί ἡ μέχρι σήμερον συνεχῆς ἐκκλησιαστική καί ἀδιάκοπος ἐπικοινωνία του μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι αἰρεσιάρχων, τόν καθιστᾶ ἀπόλυτα συνυπεύθυνον καί συνένοχον, ὡς ὁμόφρονα, διὰ τήν δημιουργίαν καί ἐδραίωσιν τῆς νεοεικονομαχίας μέ τήν ὀλοκλήρωσιν τοῦ Σχίσματος καί ὡς ἐκ τούτου ὑποκείμενον διὰ τῶν αὐτῶν Ἱερῶν Κανόνων εἰς τήν αὐτήν Κατάδικην καί Ἀναθεματισμόν.

Ἐπενθυμίζομεν ὅτι, ὁ πρῶην Κιτίου Ἐπιφάνιος, συνευθύνεται ἀπολύτως εἰς τό ἐκκλησιαστικόν ἔγκλημα τοῦ σχίσματος, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς αἰρέσεως διὰ τῶν κάτωθι κυριωτέρων ἐνεργειῶν του.

1) Διὰ τῆς ἀνακλήσεως τῆς ὑπογραφῆς του, 8.5.93, ἐκ τῆς ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ Β' ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ, ὑπ' ἀριθ. 2660/26.2.1993, τρεῖς μῆνας μετὰ τήν ἔγκρισιν καί ὑπογραφήν της ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς Ἱεραρχίας, δι' ἧς ἐγκυκλίου, **κατεδικάζοντο καί ἀναθεματίζοντο** ὅλα τὰ αἰρετικά νεοεικονομαχικά συγγράμματα, ἀμνηστεύσαντος οὕτω, καί ἀθώωσαντος αὐτά καί τούς αἰρετικούς συγγραφεῖς αὐτῶν.

Διὰ τῆς Ἀνακλήσεως τῆς ὑπογραφῆς του ἐκ τοῦ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ἐκείνου Συνοδικοῦ Ἐγγράφου βεβαιώνεται ἐπισήμως, πῶς εὐρισκόμενος καί συνεδριάζων εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας **δέν πιστεύει** ὅτι ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι συνεδρίαζεν καί ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι συναποφάσιζεν καί τοιοῦτοτρόπως ἐν γνώσει του περιέπεσεν εἰς μεγάλην ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

2) Διὰ τοῦ ἀπό 8.5.93 ἔγγράφου του, ἀνακλήσεως τῆς ὑπογραφῆς του, διαβεβαιώνει ὅτι τό αἰρετικόν σύγγραμμα τοῦ Μον. Χρυσοφίου Κουγιουμτζόγλου εἶναι Ὁρθόδοξον!!! Ἄρα πρέπει νά καταστραφοῦν οἱ εἰκόνες οἱ ὁποῖες κατά Χρυσόφιον καί τούς περὶ αὐτῶν εἶναι, **“Κακέτυπα τοῦ Διαβόλου”** (βλέπε: περὶ **Εἰκονομαχίας** Χρυσοφίου, σελίς 16). Ἡ ἀνάκλησις ὁμως αὐτῆ ἐδικαίωσε καί ἀμνήστευσε ὄχι μόνον τό αἰρετικόν σύγγραμμα τοῦ Χρυσοφίου ἀλλά καί τὰ ἄλλα αἰρετικά συγγράμματα τὰ ὁποῖα ὑβρίζουν τήν Ἱ. Εἰκόνα τῆς Ἁγίας Τριάδος ὡς εἰδωλον, αἰρετικὴν καί εἰδωλολατρίαν καθὼς καί τήν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ

Χριστοῦ ἐκ τοῦ Τάφου ὡς αἰρετικὴν ἀθεολόγητον καί ὡς ὑποθετικόν γεγονός.

3) Διὰ τοῦ ἀπό 7.4.94 ἔγγράφου του, ὁ Ἐπιφάνιος πρὸς τόν τότε ἀρχιεπ. Ἀνδρέαν, καί νῦν μοναχόν, ἐδήλωσεν συμμετοχὴν εἰς τό ΑΝΤΙΣΥΝΟΔΙΚΟΝ, ΠΑΡΑΝΟΜΟΝ καί ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΚΟΝ συλλείτουργον τῶν αἰρετικῶν νεοεικονομάχων, τό ὁποῖον ἐτελέσθη τήν 21.4.1994 εἰς τόν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος εἰς Ἡλιούπολιν Ἀθηνῶν, παρὰ τήν ἀπαγόρευσιν καί τήν ἀρνητικὴν ἐντολήν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

4) Διὰ τῆς ἐγκρίσεώς του καί συγκαταθέσεώς του συμμετέχει πρὸς ὀλοκλήρωσιν τοῦ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ μέ τίς Πραξικοπηματικές Ἀντικανονικές καί Παράνομες χειροτονίες ψευδεπισκόπων τόν Ἰούνιον τοῦ 1995, ὑπὸ τῶν νεοεικονομάχων.

5) Διὰ τῆς μὴ διακοπῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν αἰρετικῶν νεοεικονομάχων τήν ὁποῖαν διατηρεῖ μέχρι σήμερον.

6) Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω, ἐξηναγκάσθη νά ἐκδώσῃ τρεῖς Ἐγκυκλίους, α) τήν ἀπό 6.9.95, β) τήν ἀπό 3.9.96 καί γ) τήν ὑπ' ἀριθ. 1312/4.11.97, κατόπιν πιεστικῶν ἐρωτήσεων τῶν ἐκ Κύπρου Γ.Ο.Χ., νά πληροφορηθοῦν περὶ τῆς ἐν λόγῳ αἰρέσεως, καί εἰς τὰς Ἐγκυκλίους του αὐτάς ἀναφανδόν ὑπερασπίζεται τούς αἰρετικούς νεοεικονομάχους καί καταφέρεται κατὰ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν ἐλάχιστα δείγματα ἀπὸ τήν ὄλην μέχρι σήμερον ἀπόλυτον συμμετοχὴν καί δραστηριότητά του διὰ τήν στήριξιν καί ἐπικράτησιν τῆς νεοεικονομαχικῆς αἰρέσεως.

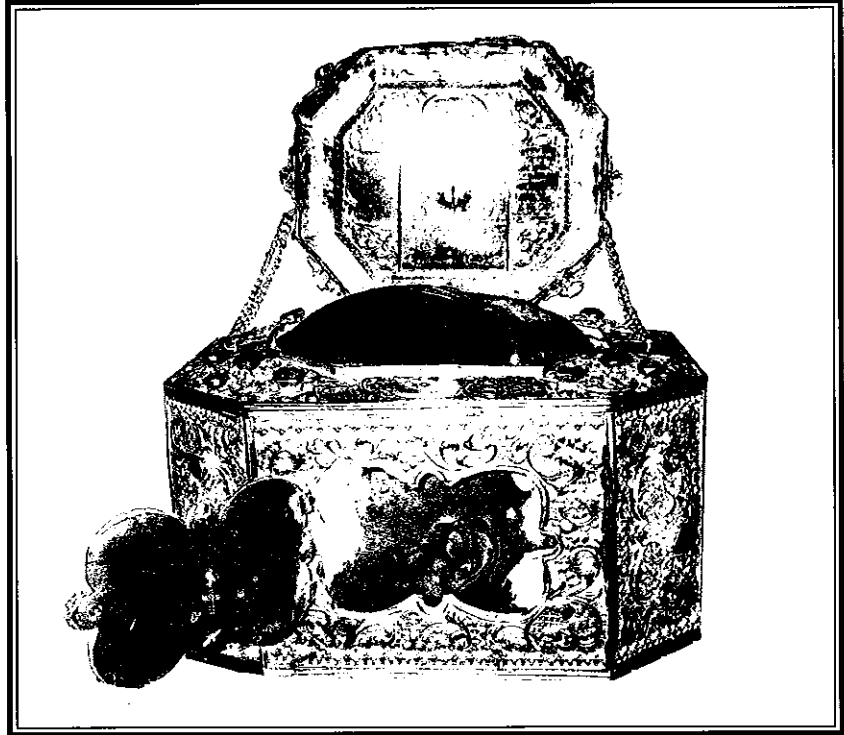
Ἐξ αἰτίας ὄλων αὐτῶν καί ἄλλων παρομοίων ἐνεργειῶν του κατέστη αἰρετικὸς καί ἀπεκόπη ἐκ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, συγκαταριθμηθεὶς μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι νεοεικονομάχων καί ὄλων τῶν ἀπ' αἰῶνων αἰρετικῶν.

Εἰδικώτερα καί μέ περισσότερα στοιχεῖα περὶ τοῦ πρωταρχικοῦ ρόλου τόν ὁποῖον διεδραμάτισεν ὡς συνυπεύθυνος τοῦ σχίσματος ὁ πρῶην Κιτίου Ἐπιφάνιος θά κυκλοφορήσῃ σύντομα πρὸς πάντα ἐνδιαφερόμενον καί διὰ τήν ἱστορίαν εἰδικόν ἐνημερωτικόν φυλλάδιον.

Η ΑΓΙΑ ΚΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἡ λειψανοθήκη μέ τήν τιμία κάρα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τάς 27 Ἰανουαρίου ἐορτάζεται ἡ ἀνακομιδή τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀνωτέρω λειψανοθήκη περιέχει τήν Ἁγίαν καί Ἱεράν Κάραν τοῦ ἐν Ἁγίοις Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου καί Οἴκουμενικοῦ διδασκάλου.

Εὐρίσκεται αὕτη εἰς τήν Μονήν τοῦ Βατοπεδίου εἰς Ἅγιον Ὄρος.

Τό ἀξιοθαύμαστον ἐν αὐτῇ εἶναι, ἐκτός τοῦ ὅτι τό μεγαλύτερο τμήμα αὐτῆς καλύπτεται ἀπό τό δέρμα τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου, καί δέν ἔχει λιώσει, ὅτι διατηρεῖται ἀκέραιον καί τό ἀριστερόν ὠτίον τοῦ Ἁγίου, ὅπως φαίνεται καθαρώτατα εἰς τήν φωτογραφίαν.

Εἰς τήν βιογραφίαν τοῦ Ἁγίου, ἐξιστορεῖται ἕνα σημαντικό γεγονός, διασωθέν ὑπό τοῦ Ἁγίου Πρόκλου Διακόνου καί μα-

θητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καί μετέπειτα Πατρ/χου Κων/πόλεως ὅστις καί ἠξιώθη νά τό ἰδῆ ὁ ἴδιος. Εἰς τοῦτο ἀναφέρεται, ὅτι ἐνῶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἔγραφε, ἐρμηνεύων τάς ἐπιστολάς τοῦ Ἀπ. Παύλου, εἰς τό ἀριστερόν του ὠτίον ὠμίλει εἰς αὐτόν, ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καί τόν καθοδηγοῦσε εἰς τά, τῆς ἐρμηνείας.

Τοῦτο εἶναι μία “**Θεόθεν βεβαίωσις**”, ὅτι οἱ Ἅγιοι, ὡς κατοικητήρια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δέν ὠμίλουν, ἤ ἔγραφον ἀφ’ ἑαυτοῦ των, ἀλλά, ὅσα τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐφώτιζεν τόν κεκαθαρμένον νοῦν καί τάς ἀγίας αὐτῶν ψυχάς, ταῦτα παρέδωκαν ἡμῖν.

Διδασκόμεθα δέ ἐκ τῆς μαρτυρίας αὐτῆς νά σεβώμεθα ὅσα μᾶς ἐκκληροδότησαν οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καί ἰδιαίτερως τάς ἐρμηνείας τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΠΩΣ ΤΗΝ ΕΝΝΟΟΥΝ ΚΑΙ ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου (Κ.Ε.Ο. τεύχος 6-7, 1977)).

Του Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

“Ἡ τοῦ Κυρίου Ἀνάστασις Σώματος Ἀφθαρτισθέντος καὶ τῆς ψυχῆς ΕΝΩΣΙΣ ἦν (ταῦτα γὰρ τὰ διαιρεθέντα), ἔφη γὰρ “Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν” ... Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ ΣΩΜΑΤΟΣ Αὐτοῦ...”
(Ἰωάν. Β' 19-21)

“Καὶ δὲν ἐφάνερωσε τὴν ἀνάστασιν τῶν σωμάτων μόνον μὲ τὴν διδασκαλίαν του, ἀλλὰ καὶ μὲ ἔργα. Κατ’ ἀρχὴν μὲ τὸ νὰ ἀναστήσῃ τὸν Λάζαρον τετραήμερον καὶ ἀφοῦ ἤρχισε νὰ ἀποσυντίθεται καὶ εἶχε μυρίσει· ὄχι δηλαδὴ ψυχὴν χωρὶς σῶμα, ἀλλὰ καὶ σῶμα μαζί μὲ τὴν ψυχὴν, καὶ δὲν ἀνέστησεν ἄλλο σῶμα, ἀλλὰ τὸ ἴδιον σῶμα πού εἶχεν ἀποσυντεθῆ. Πῶς δηλαδὴ θὰ ἀνεγνωρίζετο ἢ θὰ ἐγένετο πιστευτὴ ἢ ἀνάστασις τοῦ νεκροῦ, ἂν δὲν τὴν ἐβεβαίωσαν τὰ χαρακτηριστικὰ του γνωρίσματα; Ὅμως καὶ τὸν Λάζαρον ἀνέστησε διὰ νὰ φανερώσῃ τὴν θεότητά του καὶ νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἰδικὴν του καὶ τὴν ἰδικὴν μας ἀνάστασιν, ἂν καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὸν θάνατον. Ὁ ἴδιος ὅμως ὁ Κύριος ἐγένετο “ἀπαρχή” τῆς τελείας ἀναστάσεως καὶ αὐτῆς πού δὲν ὑποκύπτει πιά εἰς τὸν θάνατον. Δι’ αὐτὸ λοιπὸν καὶ ὁ θεὸς ἀπόστολος Παῦλος ἔλεγεν· “Εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται. Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ἄρα οὐν ματαίαι ἢ πίστις ἡμῶν· ἄρα ἔτι ἐσμέν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν”. Καὶ· “ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, ἀπαρχὴ τῶν κοιμημένων”. Καὶ· “Πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν”. Καὶ πάλιν· “Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ”. Οὕτως”, εἶπε, δηλαδὴ ὅπως ἀνεστήθη ὁ Κύριος.

Καὶ εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἦταν ἑνωσις τοῦ σώματος, πού ἐγένετο ἄφθαρτον, καὶ τῆς ψυχῆς (διότι αὐτὰ ἦταν ἐκεῖνα πού ἐχωρίσθησαν)· εἶπε δηλαδὴ· “Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομήσω αὐτόν”. Εἶναι δὲ μάρτυς ἀξιόπι-

στος τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, ὅτι ὠμιλοῦσε διὰ τὸ ἰδικόν του σῶμα· “Ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε” λέγει ὁ Κύριος εἰς τοὺς μαθητάς του πού ἐνόμιζαν ὅτι βλέπουν “φάντασμα”, ὅτι ἐγὼ εἶμι”, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· “ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμέ θεωρεῖτε ἔχοντα”¹. **“Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν”,** καὶ εἰς τὸν Θωμᾶν τὴν προτάσσει διὰ νὰ τὴν ψηλαφήσῃ¹¹. **Ἔραγε αὐτὰ δὲν εἶναι ἀρκετὰ νὰ βεβαιώσουν τὴν ἀνάστασιν τῶν σωμάτων;**

Λέγει πάλιν ὁ θεὸς Ἀπόστολος· “Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν”. Καὶ πάλιν· “Σπείρεται ἐν δυνάμει σπείρεται ἐν ἀτιμῳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται σῶμα ψυχικόν”, δηλαδὴ ὑλικόν καὶ θνητὸν, “ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν”, ὅπως τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου μετὰ τὴν ἀνάστασιν, πού διέρχεται ἐνῷ αἱ θύραι ἦταν κλεισταί, πού εἶναι ἀκούραστος, πού δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τροφῆν, ὕπνον καὶ νερό. “Ἔσονται γὰρ”, λέγει ὁ Κύριος, “ὡς οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ”. δὲν ἔχει θέσιν πιά ὁ γάμος, οὔτε ἡ τεκνογονία. Λέγει λοιπὸν ὁ θεὸς Ἀπόστολος· “Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ”. χωρὶς νὰ ἐννοήτῃν μεταβολὴν εἰς ἄλλην μορφήν –μὴ βλασφημῆς– ἀλλὰ μᾶλλον τὴν μετάβασιν ἀπὸ τὴν φθορὰν εἰς τὴν ἀφθαρσίαν.

Ἄλλὰ θὰ ἐρωτήσῃ κάποιος· Πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροί; Ὡ τί ἀπιστία! Ὡ τί ἀνοησία! Αὐτὸς πού μετέτρεψε μὲ μόνην τὴν

θέλῃσιν του τό χῶμα εἰς σῶμα, αὐτός πού ἔδωσε τήν προσταγήν μία μικρά σταγόνα τοῦ σπέρματος νά μεγαλώνη μέσα εἰς τήν μήτραν καί νά δημιουργῆ αὐτό τό ποικίλον καί πολύμορφον ὄργανον τοῦ σώματος, δέν θά ἀναστήσῃ πάλιν, εὐκολώτερα, μόνον μέ τήν θέλησίν του, αὐτό πού ἐδημιουργήθη καί ἔπαθε ἀποσύνθεσιν; “Ποίω δέ σώματι ἔρχονται;” Ἄφρον; ἄν δέν σέ ἀφήνει ἡ ἀναισθησία νά πιστεύῃς εἰς τά λόγια τοῦ Θεοῦ, τοῦλάχιστον πίστευε εἰς τά ἔργα του. “Σύ γάρ ὁ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται, ἐάν μή ἀποθάνῃ· καί ὁ σπείρεις, οὐ τό σῶμα τό γενησόμενον σπείρεις, ἀλλά γυμνόν κόκκον, εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν. Ὁ δέ Θεός αὐτῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καί ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων τό ἴδιον σῶμα”. Λοιπόν νά θεωρήσῃς ὅτι τά σπέρματα θάπτονται μέσα εἰς τά αὐλάκια τοῦ χωραφιοῦ, ὡσάν μέσα εἰς τάφους. Ποιός εἶναι αὐτός πού ἔβαλε μέσα εἰς αὐτά ρίζας, καλαμιάν καί φύλλα, καί στάχια καί πολύ λεπτά “ἄγανα”; Δέν εἶναι ὁ Δημιουργός τοῦ σύμπαντος; Δέν τά ἔβαλεν ἡ προσταγή αὐτοῦ πού τά κατασκεύασεν ὅλα; **Πίστευε λοιπόν**

ὅτι ἔτσι θά γίνῃ καί ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν μέ τήν θεῖαν θέλησιν καί τό θεῖον νεῦμα· διότι ἡ δύναμις συνεργεῖ μέ τήν βούλησιν.

Θά ἀναστηθῶμεν λοιπόν, μέ τό νά ἐνωθῶν αἱ ψυχαί μέ τά σώματα πού θά γίνουν ἄφθαρτα καί θά ἀποβάλουν τήν φθοράν, καί θά παρουσιασθῶμεν εἰς τό φοβερόν “βῆμα” τοῦ Χριστοῦ· καί θά παραδοθῇ ὁ Διάβολος καί οἱ δαίμονές του καί ὁ ἄνθρωπος του, δηλαδή ὁ Ἄντίχριστος, καί οἱ ἀσεβεῖς καί οἱ ἁμαρτωλοί εἰς τήν “αἰώνιον φωτιάν”, ὄχι ὑλικήν, ὅποια εἶναι αὐτή πού ἔχομεν ἡμεῖς, ἀλλά ὅποια τυχόν γνωρίζει ὁ Θεός. Αὐτοῖ ὅμως πού ἔπραξαν τά καλά θά λάμπουν, ὅπως ὁ ἥλιος, μαζί με τοὺς ἀγγέλους εἰς τήν αἰώνιον ζωήν, μαζί μέ τόν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, μέ τό νά τόν βλέπουν αἰώνια καί νά τοὺς βλέπῃ, καί μέ τό νά ἀπολαμβάνουν ἀτελείωτον τήν χαράν πού προέρχεται ἀπό αὐτόν, καθὼς τόν ὑμνοῦν μαζί μέ τόν Πατέρα καί τό Ἅγιον Πνεῦμα, εἰς τοὺς ἀτελειώτους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Τέλος)

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΚΙΑΤΟΥ

Μέ ἰδιαίτεραν μεγαλοπρέπειαν ἐτελέσθη ἡ πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν εἰς Κιάτο Κορινθίας. Ἡ ἑορταστικὴ ἐκδήλωσις ἤρχισεν ἀφ' ἑσπέρας, ὅπου ἐτελέσθη ὁ Μέγας Ἑσπερινός ὑπὸ τοῦ Σεβ/του Μητ/του Θεσσαλονίκης κ. Χρυσσοστόμου, βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ πρωτοσυγγέλλου π. Παύλου Καραγκούνη.

Ἀνωτέρω στιγμιότυπον ἀπὸ τήν περιφορὰν τῆς Ἱ. Εἰκόνας τῶν Ἁγίων. Ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ὑπὸ τῶν Σεβ. Ἀρχιερέων Ἀττικῆς κ. Ματθαίου καί Θεσσαλονίκης κ. Χρυσσοστόμου συμπαραστατουμένων καί ὑπὸ τῶν ἱερομονάχων π. Κοσμᾶ καί π. Δαμιανοῦ. Εἰς τοὺς παρακολουθήσαντας πιστοὺς παρετέθη γεῦμα.

ΠΕΝΘΗ**ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΣΜΑΝΗΣ
(1925 – 1997)**

Γεννήθηκε στο Βατερό Κοζάνης τό 1925. Ἀσπάσθηκε τήν ὀρθόδοξο πίστη τό 1957, σέ ἡλικία 32 ἐτῶν. Ἦταν πατέρας πέντε παιδιῶν· τριῶν κοριτσιῶν καί δύο ἀγοριῶν, τά ὁποῖα ἐστεφάνωσεν μέ τό ὀρθόδοξο ἑορτολόγιο. Σαράντα χρόνια ἦταν ἀρχιεπίσκοπος τόν δεξιόν χορόν. Ὅλα αὐτά τά χρόνια πρόσφερε τίς ὑπηρεσίες του ἀφιλοκερδῶς. Ἦταν ἀκούραστος ἀγωνιστής, ἀνθρωπος παρήγορος, ταπεινός καί καλοσυνάτος. Παρηρησία ὁμολογοῦσε τήν Ὀρθόδοξο Πίστη. Ἡ ἀσθένειά του δέν τόν ταλαιπώρησε πολύ. Τήν Κυριακή στίς 27 Ὀκτωβρίου ἐγινε ἡ εἰσαγωγή του στό νοσοκομεῖο. Τήν Τρίτη τό πρωί ἐγχειρίστηκε στό ἀριστερό του χέρι. Τό ἀπόγευμα τῆς Τρίτης ἐξομολογήθηκε καί κοινώνησε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Τήν Τετάρτη στίς 8 τό πρωί ἄκουσε ψαλμωδίες, χαιρέτησε τήν κόρη του Βικτωρία καί τελείωσε ἡσυχά.

Ἄς εἶναι ἐλαφρύ τό χῶμα πού τόν ἐσκέπασε.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξέχαστε καί πολυαγαπημένε Ἰωάννη!

**ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΟΣ
ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ**

Ἀγαπητέ Ἰωάννη παμφίλτατε Ἰωάννη, πολυαγαπημένε Πατέρα ἀπό ὅλους τούς συγγενεῖς καί φίλους, ἐφθασε τό τέλος νά ἐκπληρώσης τό χρέος πού ὀφείλομεν οἱ πάντες.

Ἐσύ ὁμως Ἰωάννη γιά τήν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς σου ἀγωνίστηκες, κουράσθηκες, ἐμόχθησες, ταλαιπωρήθηκες, ἔδωσες τό παν· νύχτα ἐρχόσουν στήν Ἐκκλησία γιά νά ἀνάψης τά καντήλια, νύχτα νά ἀνάψης τή σόμπα γιά νά ζεσταθοῦνε οἱ Χριστιανοί

στή λειτουργία. Ἐπίσης μέσα στά κρύα, μέσα στά χιόνια δέν ὀλιγοπιστοῦσες στούς βοριάδες στίς παγωνιές νά ἐξυπηρετήσης τόν Ἱερέα στίς καθημερινές λειτουργίες, ἦσουν ἀνθρωπος τῆς ἐτοιμότητος καί τῆς ἀρετῆς.

Γιαυτό πρό τοῦ θανάτου σου πού τόν περιμένε, ἐτοιμάσθηκες, ἐξομολογήθηκες, ἐκοινώνησες τῶν ἀχράντων ἀθανάτων μυστηρίων, ἔλαβες τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Κυρίου.

Μετά ἀκολουθεῖ τό ρητόν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου “τόν δρόμον τετέλεκα τήν πίστην τετήρηκα. Λοιπόν ἀπόκειτέ μοι ὁ τῆς Δικαιοσύνης στέφανος, ὄν μοί δώση ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ”.

Δικαίως ζητεῖς Ἰωάννη νά καταταγῆς στούς κόλπους τοῦ Παραδείσου. Πρῶτον διότι ἐκράτησες τήν Ὀρθόδοξον Πίστην μέχρι τῆς τελευταίας σου ἀναπνόῆς καί δεύτερον δέν ἐμετανόησες ποτέ πού ἀκολούθησες τό Ὀρθόδοξον Ἑορτολόγιο, ἦσουν πάντοτε ὁμολογητής καί ὑπερασπιστής.

Ἐφερες στόν κόσμο 5 παιδιά, τά ἐγαλούχησες μέ τήν Ὀρθόδοξον Πίστην, τά ἐστεφάνωσες μέ τό Ὀρθόδοξο Ἑορτολόγιο, καί συνεχίζου καί αὐτά τόν δικό σου δρόμο τόν ὀρθόν πού τά ἐδίδαξες.

Πολυαγαπημένε Ἰωάννη, ὁ Σεβασμιώτατος πού τόσο πολύ σέ ἀγαποῦσε, λόγω ἀνάγκης, δέν παρευρέθηκε στήν Κηδεῖα σου.

Τά ἀδέλφια σου, τά παιδιά σου, οἱ νύφες σου, οἱ γαμπροί σου, οἱ φίλοι σου, οἱ συγγενεῖς σου, τό παράρημα τοῦ Ἁγίου Χαράλαμπος, Κληρός καί λαός, σοῦ εὐχόμεθα **ΚΑΛΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΣΟΥ!**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Τελευταίως ἐκυκλοφόρησαν ἀνωνύμως δύο αἰρετικά φυλλάδια προφανῶς ἐκ τοῦ χώρου τῶν νεοφανῶν εἰκονομάχων, ὅπως διαπιστώνεται ἐκ τοῦ κειμένου των.

Τό πρῶτον τόν περασμένον Αὐγουστον τοῦ 1997 ἐξ (8) σελίδων, μέ τίτλον: “Τό ὀπτικόν μήνυμαν τῆς εἰκόνος”. Τό δεύτερον τόν Ἰανουάριον τοῦ 1998 δισέλιδον καί χωρίς τίτλον ἀρχίζει: “Σημείωμα... Ἀπόρητος προσωπική”.

Καί τά δύο φυλλάδια αὐτά γέμουν καί βρίθουν συνοπτικῶς αἰρετικῶν νεοεικονομαχικῶν φρονημάτων, καί φανταστικῶν, ὅσων ἔχουν δημοσιευθῆ κατά τήν τελευταίαν εἰκοσαετίαν.

Οἱ ἀνώνυμοι συντάκται των ἀκολουθώντας τήν γνωστήν τακτικήν τοῦ διαβόλου ἀποφεύγουν ἐπιμελῶς νά θέσουν τήν ὑπογραφήν των εἰς τά ἔγγραφα αὐτά τοῦ διαβόλου φοβούμενοι ὅπως γράφουν εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν διότι:

“... Ἐάν σηκωθῶ καί τά διακηρύξω δημοσίως, ἀναπόφευκτα θά βάλλω ὄλους τοὺς παλαιοημερολογίτας ὄλων τῶν παρατάξεων καί ὄλους τοὺς νεοημερολογίτας ἐναντίον μου. Θά δεχθῶ τοὺς μύδρους ὄλου τοῦ θρησκευομένου κόσμου καί ὀρμαθόν ἀναθεμάτων ἀπό ἱε-

ρεῖς, ἀρχιερεῖς, συνόδους καί δέν συμμαζεῦεται...”.

Ἄνανδροι καί δειλοί ὅπως ὄλοι οἱ ἀνωθυμογράφοι δέν ἔχουν τό σθένος νά τά ὑπογράψουν καί νά ἀναλάβουν τήν εὐθύνην τῶν δημοσιεύσεων των καί ἐναντι τῆς Ὁρθοδόξου Συνειδήσεως καί τῆς Ἀληθείας.

Διότι ὅπως γράφουν θά ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΘΟΥΝ.

Ἐάν αὐτά πού γράφουν εἶναι ὀρθόδοξα καί ἀληθῆ διατί δέν τά ὑπογράφουν; Διατί φοβοῦνται;

Διατί ἀκολουθοῦν τήν τακτικήν τῶν προγόνων των αἰρετικῶν;

Διατί ἀκολουθοῦν τήν τακτικήν τοῦ διαβόλου; ὅστις ὅπως λέγει ὁ Ἄπ. Παῦλος ἐμφανίζεται ὡς ἄγγελος φωτός;

Μόνον τό τυπογραφεῖον τοῦ διαβόλου ἔχει αὐτήν τήν τακτικήν καί κάνει αὐτές τίς ἐκδόσεις.

Ὁ Χριστός εἶπεν: “ἐγώ παρησία ἐλάλησα” καί οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἔχυσαν τό αἷμα τους καί μαρτύρησαν ὑπέρ τῆς Ἀληθείας καί χάριν τῶν Ὁρθοδόξων Δογμάτων.

Μόνον οἱ ὀπαδοί τοῦ διαβόλου κρύπτονται καί χρησιμοποιοῦν τό τυπογραφεῖον του!!!

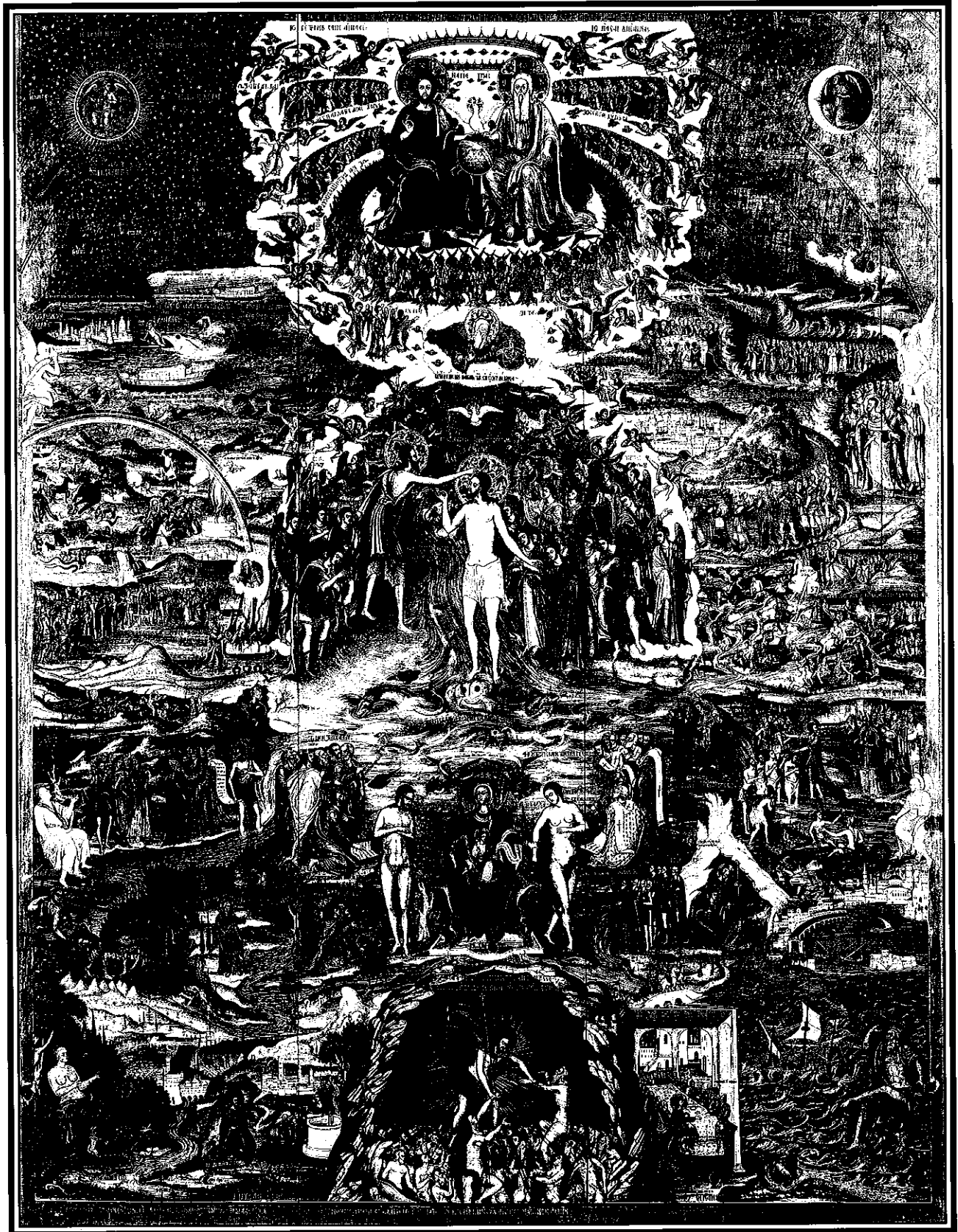
Διότιῶς πονηρά τά ἔργα αὐτῶν, φοβοῦνται τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ:

Ἡ Εἰκὼν τοῦ ἐξωφύλλου, τῆς βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ, μέ τίτλον, “**Μέγας εἰ Κύριε καί θαυμαστά τά ἔργα σου**” εἶναι φορητὴ εἰκὼν καί ἔργον τοῦ ἐκ Κρήτης ζωγράφου, Ἰωάννου Κορνάρου (1745 - 1796;). Ἐχει διαστάσεις 1,33X0,85 μ. καί περιλαμβάνει (61) παραστάσεις ἀπό τίς ὁποῖες οἱ τέσσερις εἶναι βασικές: **Ἡ Ἁγία Τριάδα, ἡ Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ, ἡ Θεοτόκος ἐνθρονος μέ τοὺς πρωτόπλαστους καί ἡ εἰς Ἄδου Κάθοδος τοῦ Κυρίου.**

Οἱ ὑπόλοιπες 57 ἐπέξηγοῦν στίχους τῆς ὁμωνύμου εὐχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. Τό ἔργο αὐτό ἐζωγραφήθη τό 1770 ὅταν ὁ Ἰωάννης Κορνάρου ἦτο ἡλικίας 25 ἐτῶν. Σήμερον ἡ Εἰκὼνα αὐτὴ εὐρίσκεται εἰς τήν Μονήν τῆς Κυρίας Ἀκρωτηριανῆς (Τοπλοῦ) Σητείας Κρήτης.

ΤΡΙΑΔΟΣ Η ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ ΕΝ ΙΟΥΡΔΑΝΗ ΓΕΤΟΝΕΝ

Φορητή εικών τῆς Βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ, ἔργον τοῦ Ἰωάννου Κορνάρου ἀγιογραφη-
θεῖσα τό 1770, (περί αὐτῆς βλέπε εἰς τὴν προηγουμένην σελίδα).